

لطف پروردگار ما عیسی مسیح و عشق به خدا و ارتباط روح القدس با همه ما باشد. آمین

خواهران و برادران عزیز!

آیا شما اکنون زندگی می کنید؟ - شاید شما الان اینگونه فکر می کنید: البته که همه ما این کار را می کنیم ، زیرا در همه حال ، اگر در سفر در زمان تسلط نداشته باشید ، نمی توانید در زمان حال زندگی کنید - و اما چه کسی می تواند؟ اما با بررسی دقیق تر ، من اغلب متوجه می شوم که زندگی در حال حاضر به قدری طبیعی نیست که تصور می شود. مثالی برای شما می زنم تا روشن تر شود: فرض کنیم یک خانواده 10 سال پیش فرزندی را از دست داده است. حادثه دلخراشی بوده است . و به همین دلیل است اتاق بچه ها هنوز درست مثل دیروز دست نخورده است . از آن زمان تاکنون هیچ چیز تغییر نکرده است. مادر می گوید: " ما نمی توانستیم کاری انجام دهیم!" و من می توانم او را درک کنم زیرا تغییر اتاق به معنای تشخیص مرگ فرزندش است. اما به جای این کار ، خانواده - حداقل در این مرحله - ترجیح می دهند در گذشته که کودک هنوز زنده بود زندگی کنند. به هر حال ، این کار نه تنها با تجربیات منفی ، بلکه با تجربه های مثبتی که او دوست دارد آنها را به تصویر بکشد کنار هم کار می کند: اما اگر بخشی از من هنوز در زیباترین روز زندگی ام گیر کرده باشد ، پس زیبا ترین روز زندگی من پشت سر من است و من اصلاً حساب نمی کنم، که بهترین روز زندگی من ممکن است هنوز در گوشه و کناری باشد.

ما مسیحیان همچنان این خطر را داریم که واقعاً در اینجا و اکنون زندگی نکنیم ، خصوصاً اگر امید بازگشت خداوند و پادشاهی خدا را جدی بگیریم. آیا ما از قبل در دنیای جدید خدا سهیم نشده ایم؟ آیا هنوز نجات پیدا نکردیم؟ آیا مسیح خودش نگفت: "پادشاهی خدا در میان شماست؟"

متن خطبه به ما یادآوری می کند که روز خداوند ، بازگشت مسیح ، هنوز در راه است. او از تصویر یک زن باردار استفاده می کند: پادشاهی خدا مانند نوزادی است که در رحم مادر زمین بزرگ می شود. در برهه ای زمان تولد فرا می رسد - برای انسانها بعد از 9 ماه ، برای موشها 3 هفته است ، برای فیلها تقریباً 2 سال است - اما چه کسی می داند چه مدت در پادشاهی خدا خواهد بود؟ تنها چیزی که مسلم است این است که در حال حاضر آنجاست و مانند رحم مادر ایمن و امن می شود. و همچنین مسلم است: در برهه ای از زمان از رحم

خارج می شود و متولد می شود - روز تولد ، روز بازگشت خداوند. آنچه به نظر من در مورد این تصویر جالب است این است که بسیاری از متونی که در مورد زمان آخر (آخر زمان) یعنی زمان تولد را بیان می کنند ، نیز می گویند که زمان بسیار دردناکی خواهد بود. آیا ممکن است این امر به همان اندازه درد زایمان ناگزیر باشد؟ نکته کلیدی که پولس می خواهد به ما بگوید این است: روز خداوند مطمئناً مانند زایمان پس از بارداری فرا می رسد. اما ما نمی توانیم دقیقاً بگوییم بیش از آنکه دزد می آید ، چه موقع این اتفاق خواهد افتاد.

از نظر پولس ، این یک چالش کاملاً واضح برای ما مسیحیان است: بگذارید مراقبت کنیم و هوشیار باشیم! اما در این حالت دقیقاً به چه معناست؟

برای توضیح این مطلب ، پل از تصویر دیگری استفاده می کند: شما بچه های نور هستید ، شما بچه های روز هستید! مطمئناً ، در طول روز برخلاف کسانی که تاریکی شب در آنها غوطه ور شده و غم می خورند ، بیدار هستید. ما وقتی انتظار داریم پروردگارمان برگردد ، وقتی که پادشاهی خدا را در صفحه خود داریم ، وقتی از بزرگ شدن او ، از تولد او و دردهایی که به همراه خواهد داشت هوشیار و بیدار هستیم ، یعنی عدم اطمینان ما از این جهان در مورد ماهیت موقت آن است. در مقابل ، پولس کسانی هستند که خوابزده هستند و از نظر ذهنی نابسامان هستند و خود را تسلیم توهم امنیت می کنند. برای حفظ این توهم ، بسیاری حتی آماده خلق واقعیت خود هستند: کرونا؟ - این دروغی است که دولت ها برای کنترل ما به دنیا می آورند! گرم شدن کره زمین؟ این فقط یک اختراع از چند مهره زیست محیطی است! یا به شکلی نرم تر: بله ، اما چه چیزی از این به من مربوط می شود؟ و چه چیزی به من مربوط نمیشود! این جالب است که ، وقتی در آلمان آنقدر هوا گرم است که موز در اینجا رشد می کند ، دیگر نیازی به وارد کردن آن نداریم. و افرادی که چنین فکری می کنند اغلب افرادی هستند که پس از آن از ورود پناهندگانی که مملو از آب در کشورهاشان شده است خودداری می کنند. بعضی اوقات افراد برای حفظ توهم امنیت دست به هر کاری می زنند. اما گاهی اوقات نیز اتفاق می افتد که در اوقاتی نامشخص مردم را از مسیر خود دور کرده و بیدار می کند.

بگذارید مراقبت کنیم و هوشیار باشیم! آگاه باشید که عدم اطمینان این جهان با قطعیت آمدن عیسی مسیح ، یقین پادشاهی خدا در تضاد است.

اما نه به گونه ای که - همانطور که در ابتدا توضیح داده شد - ما اکنون عملاً در آینده زندگی می کنیم ، گویی این جهان دیگر وجود ندارد. این به معنای بی اهمیت جلوه دادن درد و رنج این جهان است ، که بدون شک در بهترین حالت وجود دارد و در بدترین حالت نادیده گرفته می شود. نه ، زندگی با علم به اینکه روز خداوند فرا می رسد به معنای زندگی در اینجا و اکنون است. زمان تولد پادشاهی خدا زمانی پر است که خداوند به ما می دهد تا بتوانیم از آن استفاده کنیم. پولس به عنوان مثال وقت خود را برای گفتن هرچه بیشتر مردم در مورد عیسی مسیح استفاده کرد و کلیساهایی را در تقریباً نیمه در مدیترانه تأسیس کرد.

و حالا؟ در مورد شما چطور است آیا در زمان حال زندگی می کنید؟ اعتراف می کنم: من همیشه موفق نیستم. بعضی اوقات می بینم که در گذشته افراط می کنم یا بیشتر به سوی آینده حرکت می کنم. اما وقتی از این موضوع آگاه شدم ، سعی می کنم زندگی خود را دوباره معطوف به اینجا و اکنون کنم ، که مشخص می شود و این اطمینان را به همراه دارد که این جهان و زندگی ما به سوی پایان خود نیست ، بلکه به سمت آن است تغییری که خدا کار می کند. متأسفانه ، من نمی توانم به شما بگویم که چه مدت باید منتظر آن بمانیم ، اما می توانیم مطمئن باشیم که انتظار ما در برهه ای به پایان می رسد.

و رضایت خدا ، که بالاتر از هر دلیل است ، قلب و ذهن ما را در عیسی مسیح نگه دارد.

آمین